

CONSTITUCIÓ 1812

La Junta Central Suprema va actuar com a govern provisional durant la **Guerra d'Independència** i al 1810 es refugia a Cadis, l'única ciutat espanyola que no fou ocupada per els francesos gràcies als britànics. Allà es dissol ja que va tenir problemes interns i va adquirir desprestigi, de manera que va passar a nombrar-se la Junta de Regència i al gener de 1810 va convocar les Corts a Cadis.

Degut a que moltes demarcacions estaven ocupades pels francesos, varen cercar substituïts pels diputats, de professions liberals, que foren triats per la junta provisional, per tant a les corts hi havia una majoria liberal. També hi predomina el sector eclesiàstic on destaquem el mallorquí el Bisbe Nadal, de manera que tenim a Espanya unes corts amb membres urbans amb una Espanya majoritàriament rural. El vot no es feia per braç, sinó per vot individual. Les corts van esdevenir a una Assemblée Nacional Constituent i el que faran serà elaborar la constitució de 1812.

Les corts, mentrestant, van dur a terme una tasca legislativa amb un seguit de mesures com l'aprovació d'una sèrie de decrets per abolir l'antic règim i promulgar un estat liberal. Per tant l'any 1811, **aboleixen els senyorius jurisdiccionals i els mayorazgos inferiors**, ja més tard desamortitzen l'església i s'abolí la Inquisició (1813). Altres decrets que van promulgar van ser: la llibertat de contractació i treball, abolició dels gremis, llibertat de comerç i circulació de productes, **llibertat de premsa i d'impremta** i prohibició de les tortures.

La Constitució, coneguda popularment com "La Pepa" perquè es proclama dia 19 de març, Sant Josep, fou la primera constitució espanyola i un referent pel constitucionalisme espanyol durant el S.XIX. Sorgí del compromís entre els dos grups absolutistes i liberals.

La Constitució de Cadis recull el principi de **sobirania nacional en la pròpia nació**. La Pepa consagra una vertadera divisió de poders:

En quant al poder legislatiu la trobam compartida entre unes corts unicamerals que representaven la voluntat nacional, i el rei. Els diputats eren triats per **sufragi universal, masculí i indirecte** i tenien un mandat de 2 anys. Les Corts tenien prerrogatives molt àmplies: elaboració de lleis, control del poder executiu, i l'aprovació tractats internacionals i successió al tron entre d'altres.

Si parla'm de poder executiu, es tractava d'una monarquia parlamentària constitucional. Es troba en mans del rei i els seus ministres responsables davant les Corts. El monarca pot nomenar i destituir ministres, era inviolable i no havia de respondre davant les Corts. Una prerrogativa real es el vet suspensiu: el rei podia suspendre lleis durant 2 anys i al final les Corts decideixen si s'aprovava.

El poder judicial resideix en el tribunal de justícia i es consagra a l'estat de dret. La Constitució de Cadis abolia les diferències estamentals i **proclamava el principi d'igualtat davant la llei**. Tots els ciutadans espanyols tenien l'obligació de contribuir a les despeses de l'Estat i la de defensar la nació, però en contrapartida eren subjectes de drets polítics i personals (dret de petició).

La Pepa té una perspectiva centralista, unitària i uniformista, hereva del racionalisme il·lustrat i de la tradició política castellana. Fou discutida pels representants americans i per la Corona d'Aragó que volien un sistema més foral. Es preveia la divisió del país en províncies, dirigides per un cap superior polític nomenat pel rei que a la vegada presidia la diputació que havia de col·laborar amb els municipis de la província. Els ajuntaments, formats per alcaldes i regidors que tenien controlaven els afers locals. La Constitució de Cadis estableix que Espanya és un Estat confessional i prohibeixen altres religions que no fossin la catòlica. Creen codis unitaris per a tota Espanya a més d'un excèrcit nacional i servei militar obligatori.

Fou una constitució massa avançada i progressista per a la realitat espanyola. Va ser vigent entre 1812-1814 en els territoris que no van ser ocupats pels francesos. Cal destacar que mai va entrar en vigor la totalitat de la seva articularitat degut a la situació de guerra i l'espera del retorn de Ferran. El 1814 es produeix el retorn de Ferran VII i la deroga i anul·la, i es publica el Manifest dels Perses, un document privat que es declarava a favor de la monarquia absolutista i criticava la

situació d'Espanya i La Pepa. Durant el Trienni Liberal (1820-1823) **iniciat pel pronunciament exitós de Riego va obligar a Ferran VII a tornar-la activar.** Al 1822 però es decideix intervenir i França envia els Cent mil Fills de Sant Lluís a Espanya on no trobaren resistència i es torna imposar l'absolutisme. També es va aplicar en un període breu de temps entre 1836-1837 amb la regència de Maria Cristina després de la mort de Ferran VII.

En conclusió, tota la legislació de La Pepa marcarà el liberalisme del segle XIX que fins al final estava amb pugna amb l'antic règim. Influeix sobretot en altres constitucions progressistes del mateix segle com la del 1837 o la del 1973.